

ORĘDOWNIK

URZĘDOWY

Adres: Drukarnia
Centralna, Śrem.

powiatu śremskiego.

Telefony:
nr. 110 i 120.

Prenumerata: miesięcznie 2,20 zł. Cena pojedynczego numeru 30 g. Ogłoszenia: 20 g. za wiersz nonparelowy i łamowy lub jego miejsce.

Wychodzi w środy i soboty. Wydawca: Drukarnia Centralna w Śremie. Odpowiedzialni: za dział urzędowy — podpisujący za dział nieurzędowy: Eryk Średzki w Śremie.

Dział urzędowy.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 12 listopada 1927 r.

o obowiązku dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju.

Na podstawie art. 44. ust. 6 Konstytucji oraz ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzenia z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Za środki przewozowe w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się wozy z zaprzęgiem zwierzęcym, zwierzęta z uprzężą pociągową, zwierzęta wierzchowe i juczne z rzędem, środki przewozowe wodne, samochody motocykle, rowery i samoloty.

Art. 2. Do dostarczania na rzecz wojska w czasie pokoju środków przewozowych, wymienionych w art. 1, są zobowiązane w zakresie, określonym niniejszym rozporządzeniem, osoby fizyczne i prawne, mające je w swym władaniu.

Art. 3. Obowiązek dostarczenia środka przewozowego polega na dostarczeniu uprawnionemu do korzystania ze świadczeń, określonych w niniejszym rozporządzeniu, środka przewozowego, zdolnego do przewożenia osób i rzeczy wraz z potrzebną obsługą, zdolną do jego prowadzenia.

Przez czas pełnienia obowiązku obsługa powinna utrzymywać środek przewozowy w stanie zdolnym do użytku.

Art. 4. Obowiązek dostarczenia środków przewozowych nakładać należy na osoby, obowiązane do świadczeń w myśl art. 2, o ile możliwości kolejno, równomiernie i z uwzględnieniem stosunków gospodarczych i zawodowych, w szczególności zaś przy uwzględnieniu ilości środków przewozowych, znajdujących się we władaniu poszczególnych osób.

Środków przewozowych nie można żądać od osób, zamieszkających w odległości większej niż 40 km. od miejsca, do którego dany środek przewozowy ma być dostarczony, o ile wyjątkowo względy nie nakazą przekroczenia tej odległości.

Upoważnia się Ministra Spraw Wewnętrznych do wydania w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i innymi zainteresowanymi ministrami w dro-

dze rozporządzenia przepisów o sposobie przestrzegania kolejności przy powoływaniu do świadczeń.

Art. 5. O obowiązku dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju są zwolnione następujące osoby:

- 1) Prezydent Rzeczypospolitej,
- 2) osoby, korzystające w myśl prawa międzynarodowego z prawa zakrajowości, oraz konsulowie zawodowi państw obcych, o ile są obywatelami państwa wysyłającego, z zastrzeżeniem wzajemności,
- 3) funkcjonariusze państwowi, samorządowi, osoby, będące w czynnej służbie wojskowej, oraz duchowni uznanych przez Państwo wyznań religijnych o ile posiadane przez te osoby środki przewozowe są im niezbędnie potrzebne celem wykonywania służby, względnie posług religijnych.

Ponadto nie mogą być przedmiotem świadczeń:

- 1) środki przewozowe państwowych urzędów, zakładów i przedsiębiorstw, tudzież środki przewozowe związków komunalnych;
- 2) środki przewozowe przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych z zastrzeżeniem wzajemności;
- 3) środki przewozowe, służące do przewożenia poczty, tak należące do zarządu pocztowego, jak i do osób prywatnych;
- 4) środki przewozowe niezbędne do działalności instytucji użyteczności publicznej;
- 5) środki przewozowe koncesjonowanych przedsiębiorstw samochodowych, lotniczych lub żegludowych, o ile przedsiębiorstwa te utrzymują stałą komunikację pomiędzy poszczególnymi miejscowościami;
- 6) środki przewozowe niezbędne do działalności publicznych niepaństwowych szkół rolniczych oraz zarejestrowanych przez Ministerstwo Rolnictwa prywatnych stacji i pól doświadczalnych oraz ferm;
- 7) ogiery i kłaczę pełnej krwi angielskiej tudzież ogiery i kłaczę innych ras fizjologicznie czystego pochodzenia, posiadające zaświadczenia, uznane przez Ministerstwo Rolnictwa;
- 8) ogiery, posiadające świadectwo uznania i kłaczę zarodowe w warunkach, wymienionych w art. 5 ustawy z dnia 23 stycznia 1925 r. o nadzorze państwowym nad ogierami i rejestracji kłaczy zarodowych (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 113);
- 9) kłaczę wysokożrebne, oraz kłaczę z żrebiętami ssąciami w okresie dwóch miesięcy;

10) konie, pracujące w kopalniach pod powierzchnią ziemi.

Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych tudzież innymi za interesowanymi ministrami może w drodze rozporządzenia zwolnić także inne kategorie osób oraz środków przewozowych od obowiązku ich dostarczania na rzecz wojska w czasie pokoju.

Art. 6. W czasie trwania stanu wyjątkowego w wypadkach klęsk żywiołowych oraz w wypadkach zarządzenia asystencji wojskowej mogą być wyjątkowo przedmiotem świadczeń, o ile dostarczenie innych środków przewozowych w odpowiedniej ilości i na czas jest niemożliwe lub też może nastąpić tylko z niestosunkowymi trudnościami, także środki przewozowe, wymienione w art. 5 pkt. 4, 5 i 6 oraz środki przewozowe związków komunalnych.

Art. 7. Do korzystania ze środków przewozowych są uprawnione oddziały wojskowe na podstawie dokumentu marszowego tudzież poszczególne osoby, pełniące czynną służbę wojskową, na podstawie piśmiennego rozkazu wyjazdu, o ile na dokumencie marszowym lub rozkazie wyjazdu jest uwiarygodnione uprawnienie do korzystania ze świadczeń, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

Ze świadczeń tych można korzystać tylko w celu odbycia podróży służbowej, uskutecznienia służbowego przewozu rzeczy lub też uskutecznienia przewozu osób lub rzeczy w związku z podróżą służbową — i to w rozmiarach koniecznych dla osiągnięcia celu podróży lub przewozu.

Art. 8. Dostarczenie środka przewozowego następuje na podstawie piśmiennego zapotrzebowania.

Prawo ich wystawiania przysługuje Ministrowi Spraw Wojskowych oraz władzom i organom wojskowym, upoważnionym przez Ministra Spraw Wojskowych.

W wypadkach, przewidzianych w art. 6 wystawienie zapotrzebowania może nastąpić bezpośrednio przez uprawnionego do korzystania ze świadczeń, o ile na rozkazie wyjazdu lub dokumencie marszowym jest uwiarygodnione uprawnienie do wystawiania zapotrzebowania bezpośrednio przez uprawnionego.

W zapotrzebowaniu należy wskazać rodzaj i ilość środków przewozowych, czas i miejsce, gdzie mają być dostawione, tudzież przypuszczalny czas, w ciągu którego środek przewozowy będzie używany.

Art. 9. Uprawniony do korzystania ze środka przewozowego zgłasza zapotrzebowanie u władzy lub organu, do których należy wydanie nakazu dostarczenia środka przewozowego.

Nakaz wydać zarządy gmin miejskich i wiejskich. Na obszarze b. zaboru rosyjskiego w wypadkach niecierpiących zwłoki uprawnienie powyższe przysługuje sołtysom.

Ministrowie Komunikacji, Przemysłu i Handlu oraz Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych określa drogą rozporządzenia, które władze lub organa są właściwe do wydawania nakazów dostarczenia jako środka przewozowego środków przewozowych wodnych oraz samolotów.

Na podstawie zapotrzebowania władze lub organa powołane do wydania nakazu wystawiają piśmienny nakaz dostarczenia środka przewozowego, który powinien zawierać następujące dane:

1) wskazanie osoby, która zostaje wyznaczona do spełnienia obowiązku dostarczenia środka przewozowego,

2) oznaczenie jakości i ilości środków przewozowych,

3) oznaczenie obsługi, jaka ma być oddana do dyspozycji uprawnionemu,

4) oznaczenie czasu i miejsca dostarczenia środka przewozowego,

5) oznaczenie czasu, przez który środek przewozowy przypuszczalnie będzie używany,

6) oznaczenie wysokości stawki wynagrodzenia,

7) pouczenie o skutkach karnych, jakie pociąga za sobą zawinione niewykonanie obowiązku dostarczenia środka przewozowego.

Nakaz zostaje niezwłocznie skierowany do osoby wskazanej w nakazie celem wykonania.

Art. 10. Gdy zachodzą wypadki, przewidziane w art. 6, a zwłoka w uzyskaniu środka przewozowego grozi niebezpieczeństwem, władze zaś lub organa, powołane do wydawania nakazu dostarczenia środka przewozowego, nie są na miejscu obecne uprawniony do korzystania ze świadczeń może zwrócić się bezpośrednio do posiadacza środka przewozowego z żądaniem natychmiastowego dostarczenia go.

Żądanie to następuje na piśmie i zastępuje piśmienny nakaz dostarczenia środka przewozowego.

Art. 11. Osoby wyznaczone w nakazie do spełnienia obowiązku dostarczenia środka przewozowego są zobowiązane oddać go do dyspozycji uprawnionemu w stanie zdalny do użytku oraz w czasie i miejscu, wskazanych w nakazie, wraz z potrzebną obsługą.

Art. 12. O ile osoba, wyznaczona w nakazie do spełnienia obowiązku dostarczenia środka przewozowego, obowiązki temu nie spełniła zadość, wówczas władza lub organ, który wydał nakaz dostarczenia uprawnionemu innemu środkowi przewozowemu.

Art. 13. Czas pozostawiania środka przewozowego w dyspozycji uprawnionego nie może przekraczać 24 godzin.

Zatrzymanie środka przewozowego ponad powyższy okres czasu może nastąpić jedynie w wypadkach niemożności uzyskania na czas innego środka przewozowego na zasadach, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, jednak i w tym wypadku po upływie następnych 12 godzin środek przewozowy musi być zwolniony.

Art. 14. Korzystający ze środka przewozowego powinien z chwilą jego zwolnienia zaświadczyć piśmiennie kierowcy (woźnicy), przez ile godzin z niego korzystał, wręczając mu odpowiednie potwierdzenie.

Art. 15. Za spełnienie obowiązku dostarczenia środka przewozowego należy się wynagrodzenie według stawek, ustalanych co roku w miesiącu styczniu przez wojewodów w porozumieniu z właściwymi dowódcami odcinka korpusu oraz delegatami izb skarbowych i ogłaszane w dziennikach urzędowych województw dla poszczególnych powiatów i poszczególnych środków przewozowych.

Stawki wynagrodzenia określane będą według rzeczywistych kosztów utrzymania środka przewozowego i obsługi przez okres czasu, potrzebny dla spełnienia obowiązku świadczenia, i mają uwzględniać także ewentualne zużycie środka przewozowego.

Art. 16. W wypadku zniszczenia, uszkodzenia lub utraty środka przewozowego, które nastąpiło w czasie lub w następstwie pełnienia świadczenia bez winy właściciela lub też obsługi, należy się odszkodowanie ze Skarbu Państwa.

Ustalenie wysokości odszkodowania następuje przez władzę powiatową administracji ogólnej. O ile interesowany czuje się pokrzywdzony wysokością przyznanego mu przez władzę administracyjną odszkodowania, może w ciągu miesiąca od dnia doręczenia orzeczenia dochodzić swych roszczeń na drodze sądowej.

Art. 17. Wynagrodzenie za dostarczenie środka przewozowego wypłaca natychmiast świadczącemu korzystającemu ze środka przewozowego po jego zwolnieniu (art. 14). Wypłata powinna być uskuteczniczna w obecności organów zwierzchności gminnej, a w razie ich nieobecności w miejscu zwolnienia — w obecności dwóch świadków.

Gdy zapłata wynagrodzenia nie może nastąpić natychmiast z przyczyn niezależnych od korzystającego ze środka przewozowego, wypłata wynagrodzenia następuje za pośrednictwem władzy powiatowej administracji ogólnej, właściwej ze względu na miejsce zamieszkania świadczącego, najdalej w terminie jednego miesiąca od dnia zwolnienia środka przewozowego.

Art. 18. Niewykonanie obowiązku dostarczenia środka przewozowego choćby z niedbalstwa jest karane grzywną do wysokości 400 zł. lub też aresztem do 4 tygodni, albo obu karami łącznie, o ile czyn nie ma cech przestępstwa, zagrożonego karą surowszą.

Władza orzekająca oznaczy w orzeczeniu, na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny, karę zastępczego aresztu według słusznego uznania, jednak nie w wymiarze ponad 4 tygodnie.

Art. 19. Do orzekania o czynach karalnych, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, powołane są władze powiatowe administracji ogólnej.

Przeciwko orzeczeniu władzy powiatowej administracji ogólnej można w ciągu 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce tej władzy żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi powiatowemu (pokoju), który postąpi wedle przepisów postępowania, obowiązujących dla I instancji sądowej. Na obszarze mocy obowiązującej niemieckiej ustawy postępowania karnego z r. 1877 stosuje się przepisy o policyjnych zarządzeniach karnych.

Art. 20. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu i innymi zainteresowanymi ministrami.

Art. 21. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w trzy miesiące po ogłoszeniu.

Z dniem tym tracą moc wszelkie przepisy, normujące obowiązek ludności dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki
Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: J. Piłsudski

Minister: K. Bartel
Minister Spraw Wewnętrznych: Sławoj Składkowski
Minister Spraw Zagranicznych: August Zaleski
Minister Skarbu: G. Czechowicz
Minister Sprawiedliwości: A. Meysztowicz
Minister wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: K. Niezabytowski
Minister Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski
Minister Komunikacji: Romocki
Minister Robót Publicznych: Moraczewski
Minister Pracy i Opieki Społecznej: Dr. Jurkiewicz
Minister Reform Rolnych: Witold Staniewicz
Minister Poczty i Telegrafów: Bogusław Miedziński

Powyższe podaje do wiadomości.

Srem, dnia 19. 12. 1927.

Starosta
Wilczek.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra Sprawiedli- wości

z dnia 31 października 1927 r.

o stosowaniu mechanicznych urządzeń do
przesiewania mąki, mieszania i zagniatania
ciasta w piekarniach, cukierniach i innych za-
kładach przemysłowych, wytwarzających pie-
czywo.

Na podstawie art. 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu (Cz. U. R. P. Nr. 78, poz. 676) zarządza się co następuje:

§ 1. Ręczne przesiewanie mąki oraz ręczne mieszanie i zagniatanie ciasta w zakładach, wymienionych w ust. 2 niniejszego paragrafu, po upływie terminów, ustanowionych w § 2, jest zakazane.

We wszystkich piekarniach, cukierniach i innych zakładach przemysłowych, wytwarzających pieczywo, przeznaczone do publicznego użytku, o ile zakłady te znajdują się w gminach miejskich i wiejskich o charakterze gmin miejskich, liczących powyżej 5000 mieszkańców, oraz w uzdrowiskach i zdrojowiskach winny być przy przesiewaniu mąki oraz przy mieszaniu i zagniataniu ciasta stosowane odpowiednie urządzenia mechaniczne.

§ 2. Wymienione w § 1 zakłady istniejące w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, powinny być zaopatrzone w mechaniczne urządzenia do przesiewania mąki oraz do mieszania i zagniatania ciasta nie później, niż w 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Termin ten wojewódzkie władze administracji ogólnej mogą przedłużyć w zasługujących na uwzględnienie przypadkach na czas nie dłuższy, niż na dalsze 6 miesięcy w województwach: warszawskim, lubelskim, łódzkim, kieleckim, łowiskim, krakowskim, poznańskim i pomorskim, oraz w Warszawie Komisarz Rządu na m. st. Warszawę, zaś na dalsze 18 miesięcy w województwach: białostockim, nowogródzkim, poleskim, stanisławowskim, tarnopolskim, wileńskim i wołyńskim.

Piekarnie, cukiernie oraz inne zakłady przemysłowe, wytwarzające pieczywo dla publicznego użytku, zakładane po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, winny stosować się, z chwilą ich uruchomienia, do przepisów, zawartych w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Winni przekroczenia postanowień niniejszego rozporządzenia ulegną karze, przewidzianej w art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 676).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 6 miesięcy po dniu ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Minister Spraw Wewnętrznych: Sławoj Składkowski
Minister Pracy i Opieki Społecznej: Dr. Jurkiewicz
Minister Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski
Minister Sprawiedliwości: A. Meysztowicz

Powyższe podaję do wiadomości.
Śrem, dnia 19. 12. 1927 r.

Starosta
Wilczek.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 3 grudnia 1927 r.

o prawie łowieckiem.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i usrawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustaw (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Postanowienia wstępne.

Art. 1. W rozumieniu rozporządzenia niniejszego wyraz „zwierzyna“ oznacza dzikie zwierzęta łowne, którymi są:

- a) żubry, łosie, jelenie, daniiele, sarny, kozice, dziki, bobry, świstaki zające (szaraki i bielaki), króliki, wiewiórki, niedźwiedzie, rysie, żbiki, wilki, lisy, borsuki, kuny leśne (tuma-ki), kuny domowe (kamionki), tchórze, gro-nostaje, łasice, wydry, norki;
- b) głuszce, cietrzewie, jarząbki, pardwy, kuro-patwy, przepiórki, bażanty, dropie, dropie-kamionki strepety), żorawie czarne bociany, czaple, słonki, dublety, bekasy, bekasiki, ku-lony i kuliki, bataljony, derkacze, łyski, nur-ki, czajki, dzikie łabędzie, dzikie gęsi, i dzi-kie kaczkki oraz wszelkie inne ptactwo, bło-tno i wodne, dzikie łabędzie, drozdy, kwi-czoły, paszkioty, jako też ptaki krukowate i drapieżne.

Ponadto Minister Rolnictwa może uznać w dro-dze rozporządzenia inne jeszcze gatunki zwierząt dzikich za zwierzęta łowne.

Art. 2. Przez „polowanie“ rozporządzenie ni-niejsze rozumie przywłaszczanie zwierzyny oraz jej części użytkownych i plodów, tropienia, ściganie, ło-wienie zwierzyny, strzelanie do niej i inne czynności podobne, zmierzające do jej przywłaszczenia.

Powyższe czynności wykonywane w miejscach ogrodzonych, z których zwierzyna wydostać się nie może (zwierzyńcach), i bażanterniach nie są polowa-niem w rozumieniu rozporządzenia niniejszego.

Art. 3. Hodowanie zwierzyny należy wyłą-czyć do właściciela polowania.

Rozdział I.

O polowaniu.

Art. 4. Polowanie związane jest z własnością gruntu i należy do właściciela gruntu,

Domniemywa się, że własność gruntu nie jest obciążona prawem polowania na rzecz innych osób. Kto twierdzi, że ma na cudzym gruncie prawa po-lowania w całości lub co do pewnych gatunków zwierzyny, albo z innemi ograniczeniami, winien jest twierdzenie swoje udowodnić.

Po wejściu w życie rozporządzenia niniejszego obciążenie własności gruntu prawem polowania nie może być ustanawiane; akty temu przeciwne są nieważne.

Art. 5. Właściciel gruntu może ciężące na je-go własności prawo polowania wykupić za cenę rów-ną iloczynowi z pomnożeniem sumy średniego czy-stego dochodu rocznego z polowania przez liczbę dwadzieścia.

Jeżeli właściciel prawa polowanie nie zgodzi się na wykup lub cenę wykupu, właściciel gruntu może żądać od właściwego sądu ustalenia ceny wy-kupu oraz, po uiszczeniu tej ceny, zwolnienia grun-tu od obciążającego go prawa polowania.

Rozdział II.

O użytkowaniu polowania.

Art. 6. Właściciel polowania może użytkować je samodzielnie, jeżeli obszaru gruntu, na którym ma polowanie, jest nie mniejszy od stu hektarów ciągłej powierzchni. Obszar taki po zarejestrowaniu go przez właściwego starostę stanowi obwód ło-wiecki własny.

Obszary lasów państwowych, uznane przez za-rząd lasów państwowych za odpowiadające wyma-ganiom ustępu pierwszego, stanowią obwody ło-wieckie własne Państwa.

Obwód łowiecki własny powstaje na czas nie-oznaczony i istnieje tak długo, jak sobie życzy właściciel, a jeżeli polowanie zostało wypuszczone w dzierżawę—najkrócej do końca terminu dzierżawy.

Art. 7. Jeżeli obszar polowania nie stanowi obwodu łowieckiego własnego, właściciel tego polo-wania może użytkować je jedynie łącznie z właścici-ielami innych obszarów polowania na obszarze nie mniejszym od stu hektarów ciągłej powierzchni. Ob-szar taki po zarejestrowaniu go przez właściwego starostę stanowi obwód łowiecki wspólny.

Art. 8. Obwód łowiecki wspólny winien być tworzony w ten sposób, ażeby obejmował cały ob-szar gminy po wyłączeniu obszarów obwodów ło-wieckich własnych, jeżeli nie zajdą wypadki prze-widziane niżej.

Gdy obszar gminy po wyłączeniu obszarów ob-wodów łowieckich własnych zawiera co najmniej ty-siąc hektarów ciągłej powierzchni, można w obrębie tej gminy utworzyć kilka obwodów łowieckich wspól-nych, z których każdy winien mieć co najmniej pięćset hektarów ciągłej powierzchni.

Gdy obszar gminy po wyłączeniu obszarów ob-wodów łowieckich własnych nie stanowi ciągłej po-wierzchni, lecz składa się z kilku nieprzylegających do siebie obszarów, z których każdy obejmuje co najmniej sto hektarów, z każdego z tych obszarów może być utworzony osobny obwód łowiecki wspólny.

Gdy gmina składa się z pewnej liczby wsi (ko-lonji, zaścianków), to z wsi, które po wyłączeniu obszarów obwodów łowieckich własnych mają co najmniej po dwieście pięćdziesiąt hektarów ciągłej powierzchni, mogą być tworzone osobne obwody łowieckie wspólne.

W wypadkach przewidzianego wyżej tworzenia kilku obwodów łowieckich wspólnym obrębie jéd-nej gminy należy je tworzyć w ten sposób, ażeby obszary tych obwodów łącznie obejmowały cały ob-szar gminy po wyłączeniu obszarów obwodów ło-wieckich własnych.

Art. 9. Obwód łowiecki wspólny może być utworzony z obszarów kilku gmin po wyłączeniu obszarów obwodów łowieckich własnych, jeżeli za utworzeniem takiego obwodu wypowiedzą się w każdej z nich właściciele gruntów, stanowiących więcej niż połowę obszaru.

Art. 10. Właściciel polowania, które ze wzglę-du na swoje położenie nie może być włączone do obwodu łowieckiego wspólnego w tej samej gminie i nie odpowiada warunkom utworzenia obwodu ło-wieckiego własnego, może swoje polowanie przyłą-

czyć do obwodu łowieckiego wspólnego innej gminy, z których tworzy ono obszar ciągłej powierzchni, lub wypuścić je w dzierżawę właścicielowi przylegającego obwodu łowieckiego własnego, albo też wziąć w dzierżawę przylegający obwód łowiecki własny i użytkować swoje polowanie łącznie z polowaniem w tym obwodzie.

Art. 11. Wody publiczne, drogi publiczne lądowe i wodne oraz tory kolejowe, jak również cudze drogi prywatne, na których właściciel gruntów drogą przydzielonych ma służebność przechodu, nie stanowią przerwy w ciągłości powierzchni, obszaru ich jednak nie wylicza się do obszaru tworzonego obwodu łowieckiego i nie mogą one stanowić osobnych obwodów łowieckich.

Art. 12. Obwód łowiecki powstaje po upływie miesiąca od dnia zgłoszenia go przez właściciela lub właścicieli gruntów w jego skład wchodzących do właściwego starosty. Starosta w ciągu miesiąca odmówi zarejestrowania, jeżeli zgłoszenia nie odpowiada przepisom artykułów 6—11. Przepis ten nie dotyczy obwodów łowieckich własnych Państwa, utworzonych z obszarów lasów państwowych (ustęp drugi art. 6).

Jeżeli zarejestrowany obwód łowiecki z jakichkolwiek powodów przestanie odpowiadać warunkom wymienionym w artykułach 6—11, starosta poweźmie decyzję o zniesieniu obwodu.

Art. 13. Jeżeli utworzenie wspólnego obwodu łowieckiego (art. 7 i 8) sprzeciwiają się właściciele gruntów stanowiących mniej niż połowę obszaru niezbędnego do utworzenia obwodu, to na wniosek właścicieli gruntów stanowiących więcej niż połowę tego obszaru obwód wspólny będzie utworzony.

Przewidziany w usreple pierwszym wniosek wyrażony być ma w zgłoszeniu wspólnym obwodu łowieckiego ze szczegółowym wymienieniem gruntów i ich właścicieli, którzy należeć będą do spółki łowieckiej obwodu (art. 14), oraz ze wskazaniem gruntów, których właściciele sprzeciwiają się utworzeniu wspólnego obwodu łowieckiego.

Art. 14. Właściciele gruntów objętych wspólnym obwodem łowieckim stanowią spółkę łowiecką która posiada osobność prawną.

Spółka działa na podstawie statutu nadanego jej przez starostę jednocześnie z zarejestrowaniem obwodu łowieckiego według wzoru ustalonego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa, wydanym w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 15. Zgłoszenie obwodu łowieckiego ma być dokonywane za pośrednictwem zarządu gminy, który stwierdzi, czy wiadomości podane w zgłoszeniu są zgodne z rzeczywistością oraz zaświadczy tożsamość osób podpisanych. Zgłoszenie to sprawdzone zaświadczone zarząd gminy przesyła staroście.

Art. 16. Jeżeli obwód łowiecki obejmuje grunty znajdujące się w granicach nie jednej gminy, zgłoszenie następuje za pośrednictwem zarządu każdej gminy, w której leży część zgłaszanego obwodu.

Jeżeli obwód łowiecki obejmuje grunty znajdujące się w granicach nie jednego powiatu, obwód ma być zgłoszony do wszystkich właściwych starostów, zarejestrowany zaś przez starostę tego powiatu, w którym leży większa część zgłaszanego obwodu.

Art. 17. Obwód łowiecki wspólny może być utworzony na czas nie krótszy od lat sześciu, po wypuszczeniu go zaś w dzierżawę istnieje co najmniej do końca terminu dzierżawy. Zarząd spółki łowieckiej obwodu pełni swe obowiązki w ciągu lat sześciu, poczem o ile obwód łowiecki wspólny i jego spółka nadal mają istnieć, wybrany będzie nowy zarząd.

Art. 18. Polowanie może być wypuszczone w dzierżawę na czas nie krótszy od lat sześciu. Umowa zawarta na czas krótszy jest nieważna.

Art. 19. Przy wyborach zarządu i rozstrzyganiu innych spraw spółki na walnych zgromadzeniach wspólnicy posiadają ilość głosów zależną od obszaru ich posiadłości w ten sposób, że obszar do dwóch hektarów uprawnia do jednego głosu i każde następne pełne dwa hektary uprawniają do jednego głosu więcej, żaden jednak spółnik nie może posiadać głosów więcej niż o jeden mniej od pozostałej liczby głosów.

Art. 20. Spółka łowiecka może użytkować polowanie w obwodzie łowieckim wspólnym jedynie przez wypuszczenie polowania w dzierżawę.

Podział dochodu spółki uskutecznia corocznie zarząd stosownie do obszaru gruntu należącego do poszczególnych spółników.

Przeznaczenie części dochodu na cele ochrony łowiectwa, w szczególności na utrzymanie straży łowieckiej (art. 22), jak również na cele hodowlane należy do zakresu działania walnego zgromadzenia członków spółki i następuje w drodze uchwały powziętej zwykłą większością głosów. Przeznaczenie dochodu na inny cel wymaga zgody wszystkich członków spółki.

Art. 21. Do zakresu działania walnego zgromadzenia członków spółki należy również powzięcie uchwały co do zniesienia obwodu i rozwiązania spółki po upływie lat sześciu od ich utworzenia, jeżeli były utworzone na czas dłuższy.

Art. 22. Właściciele obwodów łowieckich własnych, spółki łowieckie obwodów łowieckich wspólnych i dzierżawcy polowania mogą na swój koszt ustanawiać straż łowiecką.

Strażnikami łowieckimi mogą być osoby pełnoletnie, własnowolne będące obywatelami polskimi, nie karane za zbrodnie występki pochodzące z chęci zysku, ani też za przekroczenia przewidziane w artykułach 77—80 rozporządzenia niniejszego i które czynią zadość warunkom potrzebnym do uzyskania pozwolenia na broń.

Art. 23. Strażnik łowiecki winien być zatwierdzony i zaprzysiężony przez starostę według przepisanej roty.

Po zaprzysiężeniu strażnik łowiecki otrzymuje stosowne zaświadczenie i oznakę, którą winien nosić przy pełnieniu obowiązków.

Rotę przysięgi oraz wzór oznaki ustali rozporządzenie Ministra Rolnictwa, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Jeżeli strażnik łowiecki przestanie odpowiadać warunkom przewidzianym w artykule 22, starosta pozbawi go uprawnień strażnika łowieckiego oraz zarządzi odebranie własnego zaświadczenia i oznaki.

Art. 24. Strażnik łowiecki obowiązany jest czuwać nad przestrzeganiem przepisów rozporządzenia niniejszego o ochronie łowiectwa i donosić władzy o wszelkich dostrzeżonych naruszeniach.

Strażnik łowiecki, pełniąc służbę, może:

- żądać od osób spotkanych w obwodzie łowieckim z bronią palną, narzędziami łowieckimi lub zwierzyną okazaniem karty łowieckiej, a jeżeli polują, również pisemnej zgody właściciela lub dzierżawcy polowania;
- odbierać za pokwitowaniem broń palną, inne narzędzia łowieckie i zwierzynę osobom spotkanym w obwodzie łowieckim, a nie posia-

dającym karty łowieckiej, oraz osobom posiadającym w obwodzie bez posiadania pisemnej zgody właściciela lub dzierżawcy polowania;

- c) zatrzymywać i przekazywać właściwe władzy osoby, których tożsamości i miejsca zamieszkania nie można ustalić, a które zastał w powierzonym jego pieczy obwodzie łowieckim na popełnianiu jednego z przekroczeń przewidzianych w artykułach 75—79 rozporządzenia niniejszego lub które spotkał w obwodzie z bronią palną, innymi narzędziami łowieckimi albo ze zwierzyną, a osoby te posiadania tych przedmiotów usprawiedliwić nie mogą.

Strażnik łowiecki obowiązany jest odebrać broń i narzędzia łowieckie wraz z doniesieniem karnym doręczyć w ciągu dwudziestu czterech godzin najbliższemu posterunkowi policji, zwierzynę zaś oddać właścicielowi lub dzierżawcy polowania.

(Ciąg dalszy)

Ogłoszenie.

Nadleśnictwu Babki udziela się niniejszem na wniosek z dnia 1. 12. 1927 r. zezwolenia na wyłożenie trucizny celem wytopienia darapieżników na polach gminy Daszewice I. i w lesie kamioneckim i daszewickim w czasie od zaraz do 1 kwietnia 1928 r. z zastrzeżeniem praw osób trzecich.

Kórnik, dnia 15 grudnia 1927 r.

Komisarz obwodowy
Ślebioda.

Ogłoszenie.

Na podstawie Rozporządzenia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17 czerwca 1924 r. Dz. U. Nr. 51 poz. 522 podaje do publicznej wiadomości, że od dnia 23 do 30 grudnia 1927 r. wyłożony jest II. budżet dodatkowy powiatu śremskiego na rok 1927/28 do publicznego przeglądu w biurze Wydziału Powiatowego pokój Nr. 9. od godz. 10 do 12 przed południem.

Ewentualne zarzuty wnieść mogą pisemnie do Wydziału Powiatowego tylko zainteresowani członkowie Powiatowego Związku Komunalnego w okresie wyłożenia preliminarza podatkowego t. j. do dnia 30 grudnia 1927 r.

Śrem, dnia 17 grudnia 1927 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
L. dz. 4570/27. W. P. Wilczek.

Zarządzenie

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 3 grudnia 1927 r.

o wyborach do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej.

Na podstawie art. 13 ordynacji wyborczej do Sejmu zawartej w ustawie z dnia 28 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66 poz. 590), oraz art. 9 ordynacji wyborczej do Senatu zawartej w ustawie z dnia 28 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 591) zarządzam wybory do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej.

Głosowanie do Sejmu odbędzie się dnia 4 marca 1928 r., zaś do Senatu dnia 11 marca 1928 r.

Czynności wyborcze mają być wykonane w terminach oznaczonych w kalendarzu wyborczym dołączonym do niniejszego zarządzenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów: J. Piłsudski

Minister Spraw Wewnętrznych: Sławoj Składkowski

Minister Sprawiedliwości: A. Meysztowicz

Załącznik do zarządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. (poz. 916).

Kalendarz Wyborczy.

UWAGA: daty wymienione oznaczają ostateczne terminy dla poszczególnych czynności wyborczych.

Wszystkie terminy przed dniem głosowania do Senatu dotyczą zarówno wyborów do Sejmu jak i Senatu.

13 grudnia 1927 r. 8 najliczniejszych Klubów Poselskich przedstawia Generalnemu Komisarzowi Wyborczemu 8 członków Państwowej Komisji Wyborczej i tyluż ich zastępców (art. 17 ust. 1 i art. 18).

15 grudnia. Generalny Komisarz Wyborczy na wniosek prezesa właściwego sądu apelacyjnego mianuje przewodniczących okręgowych komisji wyborczych (art. 19 ust. 1 i art. 20 ust. 1).

Wojewoda (Komisarz Rządu) mianuje po jednym członku okręgowych komisji wyborczych (art. 19 ust. 2 i art. 20 ust. 1).

Władza administracyjna i instancji ogłasza we wszystkich gminach o ich podziale na obwody głosowania, o lokalu wyborczym i lokalu urzędowym obwodowych komisji wyborczych; jednocześnie o powyższem też władza zawiadamia przewodniczącego okręgowej komisji wyborczej i Główny Urząd Statystyczny (art. 29).

Generalny Komisarz Wyborczy ogłasza w „Monitorze Polskim” o składzie osobowym i lokalu urzędowym Państwowej Komisji Wyborczej, tudzież o miejscu, czasie, sposobie i ostatnim terminie zgłaszania państwowych list kandydatów (art. 30).

17 grudnia. Generalny Komisarz Wyborczy ogłasza w wojewódzkim dzienniku urzędowym nominacje przewodniczących okręgowych komisji wyborczych i ich zastępców (art. 20 ust. 1).

Wojewoda (Komisarz Rządu) ogłasza nominacje członków okręgowych komisji wyborczych przez niego mianowanych (art. 20 ust. 1).

Rady miejskie i Sejmiki względnie zgromadzenia przelożonych gmin dokonywują wyboru członków okręgowej komisji wyborczej o czem zawiadamia się okręgową komisję wyborczą (art. 19 ust. 3, 4, 5, 6, 7, i art. 20 ust. 2, 3, 4).

19 grudnia. Przewodniczący okręgowej komisji wyborczej ogłasza skład osobowy komisji w wojewódzkim dzienniku urzędowym (art. 20 ust. 10).

Okręgowa komisja wyborcza ogłasza we wszystkich gminach okręgu o dniu wyborów, godzinach głosowania, liczbie posłów, którzy mają być wybrani z okręgu, miejscu, czasie, sposobie i ostatnim terminie zgłaszania kandydatur i oświadczeń o przyłączeniu listy okręgowej do listy państwowej oraz o składzie osobowym i lokalu urzędowym okręgowej komisji wyborczej (art. 31 ust. 1).

20 grudnia. Rada gminna, względnie zebranie sołtysów, względnie Komisarz Rządowy, względnie wydział powiatowy, mianuje lub wyznacza trzech członków obwodowej komisji wyborczej i tyluż ich zastępców (art. 22 ust. 3, ust. 7 i art. 5 ustawy z dnia 21 września 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 728).

25 grudnia. Naczelnicy gmin (prezydenci, burmistrzowie, zarządcy obszarów dominjalnych) sporządzą dla każdej miejscowości spis wyborców w trzech egzemplarzach (art. 32 ust. 1 ord. wyd. do Sejmu i art. 10 ord. wyb. do Senatu).

Przewodniczący okręgowej komisji wyborczej zawiadamia naczelnika gminy o składzie obwodowych komisji wyborczych i podaje o tem do publicznej wiadomości (art. 31 ust. 2 i 3).

26 grudnia. Naczelnik gminy przysyła trzy egzemplarze spisu wyborców przewodniczącemu obwodowej komisji wyborczej (art. 34 ust. 1).

1 stycznia 1928 r. Obwodowa komisja wyborcza przysyła jeden egzemplarz spisu wyborców okręgowej komisji wyborczej (art. 34 ust. 3).

2 stycznia. Obwodowa komisja wyborcza wyklada spisy wyborców do publicznego przeglądu (art. 35 ust. 1).

15 stycznia. Ostatni dzień wyłożenia spisów wyborców do przejrzania (art. 35 ust. 1).

16 stycznia. Ostateczny termin wnoszenia reklamacji do obwodowej komisji wyborczej przeciwko pominięciu w spisie lub wpisaniu kogokolwiek nieuprawnionego (art. 35 ust. 4).

22 stycznia. Ostateczny termin zgłaszania sprzeciwów przeciwko reklamacji o wykreśleniu ze spisu (art. 37 ust. 1).

24 stycznia. Zgłaszanie państwowych list kandydatów (art. 58 ust. 1).

26 stycznia. Obwodowe komisje wyborcze przesyłają okręgowym komisjom wyborczym dwa egzemplarze spisu wyborców (art. 39 ust. 2).

30 stycznia. Obwodowe komisje wyborcze przyjmują na pływające sprzeciwy przeciwko wykreśleniu ze spisu wyborców i przesyłają je dodatkowo do okręgowych komisji wyborczych (art. 36 ust. 3).

1 lutego. Kandydaci z list państwowych składają na ręce przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej oświadczenia o zgodzie na ubieganie się o mandat oraz stwierdzenie, że kandydat uważa się za obywatela polskiego i że wedle swej najlepszej wiedzy posiada bierne prawo wyborcze (art. 59 ust. 1).

3 lutego. Generalny Komisarz Wyborczy ogłasza w „Monitorze Polskim” państwowe listy kandydatów (art. 60 ust. 1). Zgłaszanie okręgowych list kandydatów (art. 44 ust. 1).

5 lutego. Okręgowe komisje wyborcze przesyłają obwodowym komisjom wyborczym dwa egzemplarze ostatecznie zatwierdzonego spisu wyborców, jednocześnie trzecie egzemplarze spisu przesyłają właściwemu naczelnikowi gmin (art. 40).

9 lutego. Przewodniczący obwodowych komisji wyborczych wykładają ostatecznie zatwierdzonego spisu wyborców do publicznego przeglądu (art. 43 ust. 1).

11 lutego. Kandydaci z list okręgowych składają na ręce przewodniczącego okręgowej komisji wyborczej oświadczenie o zgodzie na ubieganie się o mandat oraz stwierdzenie, że kandydat uważa się za obywatela Państwa Polskiego i że wedle swej najlepszej wiedzy posiada bierne prawo wyborcze (art. 34 ust. 2).

Pełnomocnicy okręgowej listy kandydatów składają na ręce przewodniczącego okręgowej komisji wyborczej oświadczenie o przyłączeniu listy okręgowej do listy państwowej (art. 57 ust. 1 i 2).

13 lutego. Ostatni dzień wyłożenia do publicznego przeglądu ostatecznie zatwierdzonego spisu wyborców (art. 43 ust. 1).

21 lutego. Okręgowe komisje wyborcze dostarczają obwodowym komisjom wyborczym afisze z listami kandydatów celem rozplakowania (art. 56 ust. 3).

4 marca. Głosowanie do Sejmu.

7 marca. Posiedzenie okręgowej komisji wyborczej w celu ustalenia wyniku wyborów do Sejmu (art. 87 ust. 1).

11 marca. Głosowanie do Senatu.

14 marca. Posiedzenie okręgowej komisji wyborczej w celu ustalenia wyniku wyborów do Senatu (art. 87 ust. 1).

Powyższe podaje do wiadomości.

Srem, dnia 20. 12. 1927 r.

Starosta
Wilczek.

czoną szkołą rolniczą, 1 szwajcar, 15 podróżujących na maszyny rolnicze, 1 technik budowlany, 20 robotników leśnych, 50 robotnic do korowania wikliny, 22 służące do gospodarzy, 6 parobków.

Wolne miejsca dla terminatorów.

P. U. P. P. Poznań: 2 uczni szklarskich.

Eksp. Leszno: 3 uczni kowalskich, 2 stolarskich, 1 piekarski.

Poszukują pracy: W Państwowych Urzędach Pośrednictwa Pracy i ich Ekspozyturach.

P. U. P. P. Poznań: 31 ksiązkowych, 38 biuralistów, 179 handlowców, 7 techników maszynowych, 4 nauczycieli, 8 urzędn. gospod., 8 artystów operow., 2 inżynierów, 1 inżynier leśny, 2 organistów, 1 technik dentyst., 1 wermistrz tapicer., 1 chemik cukrow., 1 redaktor, 1 mistrz tkacki, 2 technologów, 1 malarz artysta, 1 rewizor maszyn, 21 ksiązkowe, 90 binralistek, 46 ekspedjentek, 4 artystki, 6 nauczycielek, domowych, 2 wychowawczynie, 22 inw. woj. c. p. do lepszych prac, 16 ślusarzy, 9 kowali, 4 tokarzy w żel., 3 mechaników, 2 elektrotechn., 1 heblarz, 4 blacharzy, 3 instalatorów, 6 stolarzy, 2 frezerów, 6 kołodziejów, 7 cieśli, 60 murarzy, 15 malarzy, 5 dekarzy, 2 tapicerów, 5 siodlarzy, 2 sztukatorów, 6 obuwników, 6 krawców, 5 drukarzy, 3 introligatorów, 10 gastronomów, 1 kucharz, 8 piekarzy, 2 cukierników, 4 szoferów, 2 piecówników, 1 srebrnik, 2 ogrodników, 1 młynarz, 1 kuśnierz, 1 lakiernik, 5 rzeźników, 521 robotników niewyk.

P. U. P. P. Bydgoszcz: 56 ślusarzy, 28 kowali, 6 szoferów, 5 mechaników, 5 monterów, 8 tokarzy, 2 topniarzy, 7 maszynistów, 12 palaczy, 2 formiary, 1 zegarmistrz, 86 murarzy, 16 cieśli, 16 malarzy, 15 strycharzy, 9 dekarzy, 2 kamieniarzy, 3 ramarzy, 4 brukarzy, 1 rzeźbiarz, 1 sztukator, 1 garncarz, 14 stolarzy, 6 pilarzy, 11 kołodziejów, 3 koszykarzy, 8 obuwników, 3 siodlarzy, 2 garbarzy, 1 introligator, 4 tapicerki, 4 nakładaczki, 3 steperki, 19 piekarzy, 4 młynarzy, 19 rzeźników, 18 krawców, 11 krawczyń, 1 lakiernik, 11 ogrodników, 13 stróży, 11 portierów, 13 stołowych, 16 sług żeńskich, 22 oficj. rolnych, 2 nauczycieli, 2 nauczycielki, 68 biuralistów, 30 biuralistek, 56 handlowców, 16 ekspedjentek, 40 innych umysłowych, 4 inw. woj. c. p., 16 inw. woj. l. p., 214 robotnic, 1170 robotników niekwalifikow.

P. U. P. P. Ostrów: 77 ślusarzy, 1 kotlarz, 3 szoferów, 3 malarzy, 3 rob. betonowych, 21 kołodziejów, 4 rzeźników, 508 robotn. niewyk., 1 pom. gastronom., 1 agronom, 7 biuralistek, 1 zegarmistrz, 5 tokarzy, 1 formiary, 56 murarzy, 7 brukarzy, 2 tapicerów, 6 siodlarzy-rymarzy, 1 krawiec 85 robotnic, 1 ogrodnik, 1 nauczyciel, 18 pom. handl., 1 mistrz ceglarski, 72 kowali, 3 blacharzy, 12 cieśli, 2 dekarzy, 31 stolarzy, 3 piekarzy, 2 lakierników, 1 fryzjer, 1 urzędn. gospod., 43 biurowych, 7 ekspedjentek, 1 pielęgniarz.

Eksp. Gniezno: 3 górników, 2 palaczy, masz., 1 blacharz, 8 ślusarzy, 3 kowali, 1 rzeźbiarz w kam., 23 murarzy, 3 cieśli, 4 malarzy, 6 brukarzy, 3 dekarzy, 1 tapicer, 1 kołodziej, 1 powroźnik, 1 mydlarz, 10 obuwników, 3 steperki, 1 wermistrz ob., 1 siodlarz, 6 krawców, 4 krawcowe, 3 pomocn. gastron., 1 cukiernik, 3 pielęgniarzy, 5 stróży, 1 kierownik młyna, 1 kierownik druk., 2 kaklejarki, 1 b. nauczyciel, 1 b. nauczycielka, 1 nauczycielka muzyki, 1 nauczelnik stacji kol. Pow. 1 asystent kol. pow., 1 inżynier, 6 b. posterunkowych, 2 bankowców, 1 ksiązkowy, 3 ksiązkowe, 6 biurowych, 1 biurowa, 13 ekspedjentek, 14 kupców, 1 woźny, 1 destylator, 1 bu-

Wojewódzki clearing pracy Nr. 33.

Wolne miejsca:

w Państwowych Urzędach Pośrednictwa Pracy i Ekspozyturach.

P. U. P. P. Poznań: 1 kołodziej na korpusy powozowe i samochodowe, 1 lakiernik, 1 szklarz, 1 bednarz, 1 tapicer.

P. U. P. P. Bydgoszcz: 1 parobek do koni, 3 służące, 2 tokarzy armaturowych 5 blacharzy.

P. U. P. P. Ostrów: 6 sług dom., dziewczyn na wieś.

Ekspoz. Gniezno: 2 sługi żeńsk. do miasta, 4 sługi żeńskie na wioski, 2 chłopaków do bydła, 1 formiary w żel., 1 ślusarz-tokarz, 1 zecer, 3 stolarzy, 1 kołodziej samofny, 15 kamieniarzy, 15 podróżujących.

Eksp. Chodzież: 2 pomoc. krawieckich, 6 parobków od 1. I. 28 r., 3 chłopaków do bydła, 5 sług żeńskich na wieś, 1 gospodyni-służąca do leśniczego, 2 familje na majątek, z 2 zaciężnikami od 1. 4. 1928 r., 1 sekretarz do Komisarza Obwodowego od 1. III. 1928 roku.

Ekspoz. Nowy-Tomyśl: 2 parobków do gospod.

Ekspoz. Leszno: 1 szofer samofny, 4 stolarzy, 1 młynarz na wiafrak, 1 praktykant gosp. z ukoń-

fetowa, 277 robotn. niewykw., 4 robotnik. młodoc., 2 inw. woj. c. poszk., 2 inw. woj. lżej poszk., 175 robotnic niewykw., 4 robotnice młodoc., 8 sług żeńsk. do miasta, 2 stenotypistki, 1 magazynier, 1 urzędnik gospod.

Eksp. Inowrocław: 2 górników, 5 kowali, 26 ślusarzy, 1 elektryk, 1 kolarz, 3 palacze maszyn., 1 blacharz, 1 formiarz, 1 mechanik, 15 murarzy, 6 cieśli, 3 dekarzy, 1 garncarz, 1 brukarz, 2 szachmistrzów, 4 kołodziej, 1 garbarz, 1 piekarz, 3 rzeźników, 1 cukiernik, 1 młynarz, 1 lakiernik, 1 laborant, 5 stolarzy, 1 stangret, 1 woźny, 9 biuralistów, 6 księgowych, 1 bankowiec, 4 urzędn. gospod., 6 kupców, 2 b. strażników, 1 podróżujący, 1 destylator, 1 inkasent, 1 zawiadowca spichrza, 1 drogomistrz, 2 kasjerki, 2 książkowe, 1 biuralistka, 1 stenotypistka, 9 robotnic tyton., 64 robotnice niewykw. 252 robotników niewykw.

Eksp. Chodzież: 7 ślusarzy z tych jeden szofer, 6 kowali, 6 murarzy, 3 cieśli, 1 malarz, 1 piekarz, 1 rzeźnik, 154 robotn. niewykwalif., 2 kobiety do każdej prady, 5 sług do miasta, 6 parobków, 1 owczarz, 1 urzędnik gosp. 8 biuralistów, 2 zbożowców 1 ekspedjentka, 1 inwalida woj. l. p. (biurowy).

Eksp. Nowy - Tomiśl: 2 kowali, 5 ślusarzy, 5 palaczy, 1 kierownik parowozu, 3 cieśli, 5 murarzy, 1 stolarz, 1 kołodziej, 1 przodownik drzewny, 2 siodlarzy-tapicerów, 1 młynarz, 1 leśnik, 1 nauczyciel, 2 biuralistów, 1 biuralistka, 1 woźny, 1 kupiec drzewny, 1 kierownik fabryki płatków kartoflanych, 6 robotnic niewykw., 192 robotników niewykw.

Eksp. Leszno: 8 kowali, 3 ślusarzy, 1 blacharz, 4 szoferów, 29 murarzy, 1 cieśla, 2 malarzy, 2 sto-

larzy, 2 kuśnierzy, 2 obuwników, 3 rymarzy-tapicerów, 1 krawiec, 2 młynarzy starszych, 2 piekarzy, 4 urzędn. gospod. 5 ogrodników, 2 leśników, 1 owczarz, 12 biuralistów, 7 biuralistek, 3 ekspedjentki, 4 pomoc. kupieckich, 1 nauczyciel szkoły powszechnej, 1 lokaj do pałacu, 1 destylator, 1 muzyk, 281 robotn. niewykw., 38 robotnic niewykw., 3 inw. woj. c. p. 1 inw. woj. lżej poszkod.

Eksp. Kępno: 4 górników, 5 ślusarzy, 5 kowali, 1 maszynista, 1 palach, 16 murarzy, 5 brukarzy, 3 cieśli, 1 szachmistrz, 3 techników, budowl., 1 introligator, 1 destylator, 2 młynarzy, 2 rzeźników, 1 urzędnik gospod., 1 leśniczy, 2 zbożowców, 2 handlowców, 1 sekretarz podatkowy, 1 biuralistka, 7 biurowych, 24 robotnic niewykw., 241 robotników niewykwalif., 1 inw. woj. c. poszkod., 1 inw. woj. lżej poszkod., 1 zbrojarz.

Poszukują miejsc nauki:

P. U. P. P. Poznań: 2 elektryków, uczni, 1 uczeń mechanik, 1 uczeń kupiecki 1 introligatorski.

Poznań, dnia 10-go grudnia 1927 r.

Za Wojewodę:

Jaworski.

wz. Naczelnika Wydziału Pracy i Opieki Społecznej.

Powyższe podaję do wiadomości.

Śrem, dnia 20. XII. 27 r.

Starosta

L. dz. 11876/27-4.

wz. Mittelstaedt.

Dział nieurzędowy.

Przemysł krajowy.

W okresie świątecznym i karnawałowym, w dniu ogólnego wesela i radości nie wolno nam ani na chwilę zapominać, że wszystko co potrzebujemy nawet do najwystawniejszego urządzenia przyjąć, posiadamy w kraju. Ilekroć do w czasie karnawału bufetów balowych wypełnionych jest po brzegi koniakami zagranicznymi, chyba tylko dlatego, że to zagraniczne. Tymczasem w kraju na Pomorzu w Starogardzie, posiadamy fabrykę oryginalnych koniaków, istniejącą już od 1846 r., znaną nie tylko u nas w kraju, ale i zagranicą. Prawdziwy smakosz i znawca konjaku zawsze wyżej stawia „Jubileuszowy“ Winkelhausena, aniżeli każdy inny koniak zagraniczny. Oprócz koniaków wyrabiają Zakłady Przemysłowe Winkelhausen Tow. Akc. winiaki mieszane, rumy, araki, whisky i najrozmaitsze likiery konkurujące z analogicznym towarem zagranicznym nie tylko w kraju ale i zagranicą, co świadczy o najwyższej jakości i popularności tych.

Wyroby firmy Winkelhausen są stale nagradzane najwyższymi odznaczeniami nie tylko w Polsce, ale prawie we wszystkich krajach Europy. Szanujmy więc oboje, ale popierajmy swoje i bądźmy dumni ze swego.

Ogłoszenie

Na terenie gminy Wyrzeka
wyłożona jest

TRUCIZNA

na wytępienie drapieżników.

SAGOL

nie jest margaryną, w zupełności się nadaje do smarowania, gotowania i pieczenia i posiada smak masła naturalnego

Dostać można w lepszych składach masła i towarów kolonialnych.

KONJAKI

V. S. O. P.

Jubileuszowy - Rés. Spéciale
Winiak Médicinal - Winiaki mieszane

Winkelhausen

WÓDKI - LIKIERY

Stołowa - Starka - Żytniówka
Banań - Morełówka
Grand Cardinal - Cordial Médoc

ZAKŁADY PRZEMYSŁOWE WINKELHAUSEN, TOW. AKC. STAROGARD - POMORZE, ZAŁ. 1846.